

ตามรัฐบาลและธนาคารแห่งประเทศไทยได้ออกมาตรการต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและปัญหาสถาบันการเงิน เพื่อรักษาเสถียรภาพและความเชื่อมั่นของประชาชนในระบบสถาบันการเงิน โดยมอบหมายให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (กองทุนฟื้นฟู) เป็นตัวแทนดำเนินการและส่งผ่านมาตรการต่างๆ ซึ่งรวมถึงการประกันผู้ฝากเงินและเจ้าหน้าที่ของสถาบันการเงินตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๐ การดำเนินการตามแผนฟื้นฟูระบบสถาบันการเงินตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑ โดยการเพิ่มทุนเพื่อแก้ไขหนี้ด้วยคุณภาพ และมาตรการอื่นๆ อย่างต่อเนื่องมาโดยตลอดตามภาระหน้าที่ข้างต้นนั้น เป็นผลให้กองทุนฟื้นฟูฯ

ประสบปัญหาทางการเงินและสภาพคล่องตลอดมา ธนาคารแห่งประเทศไทยได้คำนวณความเสียหายที่เกิดขึ้นแล้วและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต โดยประมาณการความเสียหายทั้งสิ้น ๑,๔๐๑,๔๕๐ ล้านบาท (ดังปรากฏในตารางที่ ๑) และเนื่องจากหนี้จำนวนมหาศาลนี้ก็เป็นภาระของรัฐบาลต้องหามาخذใช้ รัฐบาลจึงใช้วิธีง่ายที่สุดเข้าแก้ปัญหาด้วยการร่วมมือกับธนาคารแห่งประเทศไทยในการ “ร่างกฎหมายรวมบัญชี”; เพื่อเอาสินทรัพย์ในคลังหลวงมาแบ่งส่วนกันโดยในระยะนั้นเรียกกันว่า “แบ่งเค้กกันกิน” ซึ่งในขณะนั้นหลายฝ่ายอาจจะลืมนึกไปว่า

บูรพกษัตริย์ ซึ่งในอดีตบรรพบุรุษท่านก็เผชิญกับวิกฤตการณ์ต่างๆ ผ่านช่วงสงครามโลกครั้งที่ ๑ และ ๒ บางครั้งต้องประสบกับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ เงินเพื่อเงินฝืดอย่างรุนแรง เรียกว่าท่านต้องพึ่งผ้าอุบสรรคต่างๆ มาไม่น้อยและไม่ได้เบาไปกว่าสถานการณ์ในปัจจุบัน แต่ท่านก็ไม่เคยคิดแก้ปัญหาด้วยการเข้ามาแต่ต้อง “คลังหลวง”; ท่านพยายามเสาะหาหนทางแก้ไขด้วยวิธีการอื่นซึ่งก็ปรากฏผลดีสามารถบรรเทาเหตุการณ์ร้ายแรงให้ทุเลาลงได้

ประมาณความเสียหายจำแนกตามประเภทการให้ความช่วยเหลือ

ประเภทความช่วยเหลือ

1. การให้ความช่วยเหลือผู้ฝากเงิน เจ้าหน้าที่ และการให้ความช่วยเหลือสภาพคล่อง (56 สถาบันการเงินและสถาบันการเงินอื่นๆ)
2. ขาดทุนจากการถือหุ้นในสถาบันการเงินที่ทางการแทรกแซง
3. ขาดทุนจากสินทรัพย์ด้อยคุณภาพ

รัฐบาลคิดแก้ปัญหาหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ จำนวน ๑.๔ ล้านล้านบาทนี้ด้วย "การรวมบัญชี" โดยในเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓ กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยได้เข้ากราบหม่อมสักการหลวงตา ที่สวนแสงธรรม เพื่อขอชี้แจงถึงความจำเป็นของ "กฎหมายรวมบัญชี"

ประชาชนไม่เห็นด้วยกับแนวทางนี้ และได้ให้เหตุผลแก่รัฐบาลทั้งในด้านธรรมเทศนาและในเชิงวิชาการมาโดยตลอดก่อนที่รัฐบาลจะเข้าชี้แจงในวันนี้ อย่างไรก็ตามหลวงตาเมตตากล่าวย้ำกับรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งในวันนั้นมีความสำคัญว่า "หลวงตาไม่เห็นด้วยกับการรวมบัญชี เพราะเท่ากับเป็นการทุบตุ้มคลังหลวงให้สูญสิ้นไป แต่หากมีความจำเป็นจริงๆ ไม่อ่าแก่ไขได้โดยวิธีอื่นอีกแล้ว จะตักไปชั้นสองชั้นจากตุ้มคลังหลวงก็อาจพอได้" แต่ในเวลานั้นรัฐบาลยังไม่เข้าใจความหมายของหลวงตา จึงมิได้ดำเนินการตามกุศโลบายเช่นว่านี้แต่อย่างใด

ธนาคารแห่งประเทศไทย

(ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง)

ทุนสำรองทั่วไป ฝ่ายการธนาคาร

(พ.ร.บ.ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๕)

ทุนสำรองเงินตรา (คลังหลวง)

ฝ่ายออกบัตร

(พ.ร.บ.เงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑)

ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

(พ.ร.บ.ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ๒๕๒๘)

กระทั่งปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ม.ร.ว. ปรีดียารุ เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ได้เข้ากราบทูลขอพระราชทานเพื่อขอปรึกษาปัญหาหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ กองเดียวกันนี้ว่า “ จะขอแก้ไขด้วยวิธีการขึ้นภาษี เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นมาทยอยใช้หนี้จำนวนมหาศาลนี้ จะเป็นการเหมาะสมอย่างไร” ผลปรากฏว่า หลวงตาคัดค้านในทันทีและกล่าวด้วยความห่วงใยชาวไทยว่า

	ทุนสำรองเงินตรา (คลังหลวง)	ฝ่ายออกบัตร	(พ.ร.บ..เงินตรา พ.ศ. ๒๕๐๑)
--	----------------------------	-------------	----------------------------

ธนาคารแห่งประเทศไทย(ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง)

ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา

(พ.ร.บ..ทุนรักษาระดับอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา พ.ศ. ๒๕๑๘)
--

กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาชุมชนสมาชิกธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘)

ทุนสำรองทั่วไป ฝ่ายการธนาคารพ.ร.บ.ธนาคารแห่งประเทศไทย พ.ศ.๒๕๔๕)

แบกภาระหนี้ 1.4 ล้านล้านบาท

2

1

3

“...วิธีนี้ไม่ควร จะเป็นการซ้ำเติมพี่น้องประชาชนจนเกินไป แค่นี้ก็บอบช้ำกันมากพอแล้ว…”

ในระยะต่อมาผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยได้เดินทางไปถึงวัดป่าบ้านตาดอีกครั้งหนึ่ง และกราบเรียนปรึกษาหลวงตาว่า จะเหมาะสมหรือไม่ หากแก้ปัญหาหนี้กองทุนฟื้นฟูฯ กองเดิมนี้ โดยยึดหลักว่ารัฐบาลจะขอเฉพาะดอกผลของคลังหลวงที่มีขึ้นทุกๆ ปี และยอมรวมถึงดอกผลของเงินบริจาคหลวงตาด้วย มาทยอยใช้หนี้ ทั้งนี้จะไม่แตะเงินต้นของคลังหลวงและเงินต้นของเงินบริจาคหลวงตาแต่อย่างใด ถ้าหลวงตาพิจารณาแล้วเห็นเหมาะสม จะใช้เวลา ๒๐-๓๐ ปีจึงจะหมดหนี้ ผลปรากฏว่าหลวงตาพิจารณาแล้วเห็นด้วยกับแนวทางนี้แท้ที่จริงแล้วแนวทางแก้ปัญหาข้างต้นนี้

ท่านไปขบคิดเพราะคนทั่วไปไม่เคยคิดว่าหลวงตาจะสามารถเข้าใจลัทธิสิ่งต่างๆ ได้อย่างทะลุปรุโปร่งโดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องปัญหาการเงินการคลังของชาติที่เกี่ยวข้องกับคลังหลวง หลวงตาเมตตาแนะแนวทางแก้ปัญหาหนี้สินชาติโดยเปรียบ “คลังหลวง” เป็น “ตุ้มใหญ่” เมื่อถึงภาวะจำเป็นจริงๆ สามารถใช้ “ขันเล็ก” มาตักน้ำจากตุ้มใหญ่ได้ ตักตอนย่อยแบบเห็นคุณค่า และตักเฉพาะน้ำส่วนที่ล้นจากตุ้มเท่านั้น ไม่ให้ทุบตุ้มให้พังไปซึ่งจะเป็นการทำชาติให้ล่มจม และคนไทยก็จะหมดสิ้นศักดิ์ศรีไม่ต่างอะไรกับ “หมาไทย” ดังพระธรรมเทศนาต่อไปนี้ **ตุ้มใหญ่ที่แห้งผาก จะมีความหมายอะไร** “...ใครจะมาแตะต้องมาทำลายสมบัติของนี้ไม่ได้นะ นี่เป็นความถูกต้องโดยธรรมแล้ว ... ถ้าทำจากนี้ผิด ทั้งเงินนี้ก็จะล่มจมลงไปไม่มีอะไรเหลือ ถ้าลงเข้าได้แล้วก็หมด เหมือนน้ำเปิดช่องให้ไหลออก ออกจนหมด หมดตุ้มหมดไห หมดบึงก็ได้ เมื่อเปิดไม่หยุด เมื่อเปิดเข้าไปแล้วก็ต้องเป็นอย่างนั้น จีบหายหมดไม่มีอะไรเหลือ น้ำนั้นจะไหลไปเพื่อประโยชน์ส่วนไหนๆ ก็ตาม แต่ไม่เห็นมีความหมายอะไรเลย ยิ่งกว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นจากสระใหญ่ที่หมดน้ำแล้ว แห้งผากหมดแล้ว ตุ้มใหญ่นี้หมดแล้ว แห้งผากหมดแล้ว เอาไปพื้นฟูที่ไหนก็ให้เกิดประโยชน์เลย ... ให้เก็บเอาไว้มอบตักของนี้ ใครอยากมาแตะต้อง มนุษย์ตาดำๆ ด้วยกันยอมรู้จัก แม้แต่เด็กก็รู้ว่านี่คือสมบัติใหญ่ ส่วนกลางของชาติไทยเรา เด็กเขารู้ว่าทำไมผู้ใหญ่จะไม่รู้ ถ้าไม่ตะกละตะกลาม เป็นเปรตเป็นผี เป็นยักษ์ เป็นมาร เป็นมหาภัยต่อชาติบ้านเมืองแล้ว มาทำไม่ลง ทำไม่ได้ว่าวันเลย ต่างคนต่างทะนุถนอม รักษา ดีไม่ได้หามาเพิ่มเติมอีก นั่นจะเป็นที่ชมเชยสรรเสริญของชาติไทยเรา...” **ชาติไทย : หมาไทย** “...อย่าหาเรื่องหาราวเข้ามาเอาไฟเผาคลังหลวงทั้งคลังให้เสียหายหมดทั่วประเทศไทยเรา หมดเลย ไม่มีคุณค่าไม่มีราคา เหมือนหมา ๖๒ ล้านตัวอยู่ในนี้ ถ้าเงินกองนี้ได้หลุดไปแล้ว เท่ากับชาติไทยของเรา ๖๒ ล้านคน ยอมๆ ๖๒ ล้านคน กลายเป็นหมา ๖๒ ล้านตัว ไม่ได้มีคุณค่ามีราคาอะไรเลย เครื่องประกันตัวของหมาไม่มี เจ้าของของหมาไม่มี คือสมบัติอันใหญ่นี้เป็นเจ้าของของหมาไม่มี หมาปราศจากเจ้าของจิบหายไปได้อย่างง่ายดาย เรียกว่าจมน้ำ

หลักใหญ่แห่งชาติไทยของเราอยู่ที่ไหน อยู่ที่คลังหลวงนี้เท่านั้น ไม่ได้อยู่ที่ไหนนะ อยู่ที่คลังหลวง ส่งราศีทุกสิ่งทุกอย่างว่าประเทศไทย ที่มีหน้ามีตาเหมือนเขาก็คืออันนี้เป็นตัวประกัน คลังหลวงนี้เป็นตัวประกันแห่งชาติไทยของเราให้มีศักดิ์ศรีดั่งงามเหมือนชาติทั้งหลายเขา ถ้างงนี้ได้ขาดสะบั้นลงไปแล้วหมดความหมาย ชาติไทยคือหมาไทย ว่าจั้นเลย…” **ขันเล็ก ๆ ตักน้ำ ยามจำเป็น** แม้หลวงตาท่านจะให้ส่วนรักษาคลังหลวงอย่างสูงสุด เนื่องจากต้องคำนึงถึงความมั่นคงปลอดภัยเป็นอันดับแรก เพียงเก็บรักษาคลังหลวงเป็นปกติก็เป็นคุณเอนกอนันต์ต่อชาติอยู่แล้ว แต่หากมีความจำเป็นจริงๆ ก็อาจนำออกได้เล็กน้อยไม่ให้เสียส่วนใหญ่ ซึ่งเทศนาของหลวงตาในครั้งนี้พอจะเข้ากันได้กับการแก้ปัญหาหนี้สินชาติจำนวนมหาศาล ดังนี้ “...แล้วเวลาเก็บไว้อย่างนี้ก็ได้บอกไว้ เก็บไว้ให้เป็นแบบขนุนซุงทั้งท่อนนะ รากฐานอันใหญ่โตให้เอาไว้คงเส้นคงวา เหมือนอย่างน้ำในตุ้มใหญ่

เพื่อไปขบคิดที่จำเป็นๆ ให้ชุ่มเย็นขึ้นมา ก็ตักออกได้ แต่ไม่ให้เอามาก ให้เอาเพียงเล็กน้อย ไม่ให้เสียส่วนใหญ่ นี่คือเงินคลังหลวงนี้ ไม่ได้ให้เก็บไว้เฉยๆ เมื่อมีพ้อเป็นไปแล้ว คลังหลวงนี้มีรากฐานสำคัญไว้แล้ว เศษเหลือจากนั้นก็ไปช่วยประเทศไทยได้ทั้งประเทศ ที่นั่นบ้าง ที่นี้บ้าง เหมือนกับเอาแก้วเล็กๆ ไปตักน้ำออกไป ตักจากตุ้มใหญ่ที่ออกไปช่วยทางนั้นทางนี้ ไม่ให้เสียส่วนใหญ่ นี่เราก็อธิจารณาหมด ก็แสดงตามนั้น อย่าได้มาแตะต้อง … ผู้รักษาต้องเป็นผู้รักษาจริงๆ

เข้มงวดกวาดล้างโดยอรรถโดยธรรม ถ้าจะแยกแยะออกไปไหน เหมือนเราตักน้ำอยู่ในตุ่ม ชันเล็กๆ นี้มาตักออกไป แต่ไม่ให้ตุ่มใหญ่กระเทือน
เอาแยกออกไปช่วยทางนันทนาการนี้ เพราะชาติไทยของเราทั้งชาติต้องอาศัยเงินก้อนนี้แหละ เวลาจำเป็นจริงๆ เงินก้อนนี้เป็นตัวประกันชาติไทยของเรา
หากเกิดวิกฤตการณ์ขึ้นมาจะเอาไหน ก็ต้องเอาอันนี้แหละออกช่วยเพื่อเอาตัวรอด ชาติไทยของเราไม่มีนี่ประกันก็จมนหมดเลย นี่อันหนึ่งนะ
เพราะฉะนั้นเวลาใช้ก็ต้องได้ใช้ด้วยความระมัดระวังทุกอย่าง เรียกว่าใช้แบบที่ว่า เอาขันเล็กๆ ไปตักออกมา เล็กๆ ตักออกมาจากสิ่งที่เหลือแล้ว มันเต็มโถงแล้ว
ก็ตักออกไปใช้อย่าให้มันล้นโถงออกไปทิ้งเปล่าๆ ...” **ล้นโถง ใช้ได้..ทุบโถง จม**

“...เก็บไว้เฉยๆ เป็นขุมที่ไม่เกิดประโยชน์ ให้แยกอันนี้ออกไป พอเต็มโถงแล้ว ระดับเต็มโถงแล้วให้เก็บไว้ ที่มันจะล้นโถงไปนั้นให้ตักออกๆ
ไปใช้ประโยชน์ทั่วประเทศไทย นี่เป็นมงคล ถ้าไปเอาทั้งตุ่มแล้วจมนเลย ไม่มีอะไรเป็นมงคล ตกนรกทั้งเป็นคือเมืองไทยเรา ๖๒ ล้านคนนี่ กระเทือน
โลกไหนเขาก็ไม่เคยตกนรกทั้งเป็น แต่เมืองไทยเรานี้มาตกนรกทั้งเป็น เพราะชาติไทยเราสังหารชาติไทยเราเอง… ...ถ้าอยู่ด้วยความเป็นธรรม
นำออกไปใช้ด้วยความเป็นธรรมดังที่ว่านี้แล้วเป็นธรรมตลอดไป เก็บไว้ก็เป็นธรรม เป็นสิริมงคลอบอุ้นแก่ชาติไทยของเราตลอดไป
ถึงไม่นำมาใช้ความอบอุ่นของชาติไทยก็อยู่นั้นหมด คือใช้แล้วด้วยความอบอุ่น ใช้กันอยู่แล้วประจำมา เป็นความอบอุ่นของชาติไทยตลอดมาเพราะเงินกองนี้
ไม่เป็นประโยชน์ได้ยังไง เก็บไว้ไม่เป็นประโยชน์ ไม่เป็นประโยชน์ยังไง ชาติไทยเราเย็นทั้งบ้านทั้งเมืองหรืออบอุ่นกันทั้งบ้านทั้งเมืองเพราะสมบัติกองนี้
นี่ประโยชน์เกิดจากสมบัติกองนี้ ไม่เกิดประโยชน์ได้ยังไง ฟังซินะ ให้พิจารณาทุกคนๆ ให้เข้มงวดกวาดล้างนะ…”